

ÎNCHEIERE

25 mai 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul – Valeriu Doagă
Judecătorii – Tamara Chișca-Doneva, Ion Druță

examinînd chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de reprezentantul societății cu răspundere limitată „Moldovatrangaz”, Elena Danilova

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Chirilenco Vladimir împotriva societății cu răspundere limitată „Moldovatrangaz” cu privire la încasarea plăților salariale și cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei Curții de Apel Comrat din 14 decembrie 2016,

c o n s t a t ă :

La 23 noiembrie 2015 Chirilenco Vladimir a depus cerere de chemare în judecată împotriva societății cu răspundere limitată „Moldovatrangaz” (în continuare – SRL „Moldovatrangaz”) cu privire la încasarea plăților salariale și cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a menționat că, prin hotărîrea Judecătoriei Vulcănești din 10 iunie 2015, corectată prin încheierea Judecătoriei Vulcănești din 26 iunie 2015 și prin ordinul SRL „Moldovatrangaz” nr. 18 iunie 2015 a fost restabilit în funcția de mașinist-excavator al serviciului de transport auto STP Vulcănești din 28 noiembrie 2013.

Susține că, prin ordinul SRL „Moldovatrangaz” nr. 261/1-k din 22 iunie 2015 s-a acceptat demisia lui în legătură cu pensionarea.

Menționează că pentru perioada absenței forțate de la lucru, de la 28 noiembrie 2013 pînă la 22 iunie 2015, nu i s-a achitat compensarea plăților pentru concediile de odihnă.

Consideră că în baza contractului colectiv de muncă, beneficiază de premii în mărime de un salariu de bază pentru sărbătorile naționale, pentru împlinirea vârstei de 60 de ani, precum și beneficiază de o compensație în mărime de 5 salarii medii lunare în legătură cu pensionarea.

Afirmă că la 19 octombrie 2015 s-a adresat cu cerere pîrîtului pentru achitarea plăților sus menționate, însă nu a primit nici un răspuns.

Solicită admiterea cererii, încasarea din contul SRL „Moldovatrangaz”: a compensațiilor pentru concediile de odihnă anuale nefolosite în perioada 28 noiembrie 2013 – 22 iunie 2015; a cîte un salariu lunar pentru toate sărbătorile naționale pentru perioada indicată și pentru împlinirea vârstei de 60 de ani; 5 salarii lunare în legătură cu pensionarea, precum și suma de 2000 de lei pentru asistența juridică.

Prin hotărîrea Judecătoriei Vulcănești din 09 august 2016 s-a admis parțial acțiunea, s-a încasat din contul SRL „Moldovatrangaz” în beneficiul lui Chirilenco Vladimir: compensația pentru concediile de odihnă anuale nefolosite în perioada 28 noiembrie 2013

– 22 iunie 2015 în sumă de 9244, 20 de lei; alte plăți pentru perioada 28 noiembrie 2013 – 22 iunie 2015, în baza pct. 7, 8, 9, 15 din contractul colectiv de muncă cu SRL „Moldovatrangaz” în sumă totală de 60079 de lei și cheltuieli de asistență juridică în sumă de 2000 de lei. S-a respins ca neîntemeiată încasarea altor plăți salariale în mărime de 31501 lei.

În susținerea poziției prima instanță a reținut că, indemnizația pentru concediu în perioada 28 noiembrie 2013 – 22 iunie 2015 a constituit suma de 9344,20 de lei, iar reclamantului i-au fost achitate parțial plățile pentru perioada indicată.

Prima instanță a ajuns la concluzia încasării sumei de 60079 de lei din contul SRL „Moldovatrangaz” în beneficiul reclamantului, reieșind din pct.7, pct.8, pct. 9 și pct.15 din contractul colectiv de muncă, precum și a sumei de 2000 de lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică.

Prin decizia Curții de Apel Comrat din 14 decembrie 2016 s-a respins apelul declarat de reprezentantul SRL „Moldovatrangaz”, Danilova Elena și s-a menținut hotărârea Judecătorei Vulcănești din 09 august 2016.

La 13 februarie 2017 reprezentantul SRL „Moldovatrangaz”, Danilova Elena a depus cerere de recurs împotriva deciziei Curții de Apel Comrat din 14 decembrie 2016 solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe cu pronunțarea unei noi hotărâri de trimitere a pricinii spre rejudecare în prima instanță după competență.

În motivarea recursului a invocat că, instanțele inferioare au interpretat eronat dispozițiile Hotărârii de Guvern nr. 426 din 26 aprilie 2004 privind aprobarea Modulului de calculare a salariului mediu, deoarece toate plățile solicitate de reclamant au fost incluse în salariul mediu lunar solicitat în cererea de chemare în judecată anterior pentru aceeași perioadă de la 28 noiembrie 2013 până la 22 iunie 2015, însă modificarea pretențiilor nu schimbă natura acestora.

Susține că, pîrîtul nu a prezentat probe cu privire la faptul că plățile compensatorii cerute din nou nu au intrat în suma încasată prin hotărârea Judecătorei Vulcănești din 10 iunie 2015.

Consideră că, hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale, deoarece potrivit extrasului din Registrul bunurilor imobile, Sectorul liniar de producere Vulcănești este amplasat în raionul Cahul, comuna Burlăceni.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din următoarele motive.

Potrivit art. 431 alin. (2) din Codul de procedură civilă, asupra admisibilității recursului decide un complet din 3 judecători.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

(2) Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

(3) Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;

b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;

c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;

d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;

e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;

f) hotărîrea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

(4) Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

(5) Temeiurile prevăzute la alin.(3) se iau în considerare de către instanță din oficiu și în toate cazurile.

În conformitate cu art.433 din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care:

a) recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4);

b) recursul este depus cu omiterea termenului de declarare prevăzut la art. 434;

c) persoana care a înaintat recursul nu este în drept să-l declare;

d) recursul se depune în mod repetat după ce a fost examinat.

Conform art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărîrii sau a deciziei integrale. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Completul consideră recursul ca fiind depus în termen reieșind din faptul că decizia recurată a fost recepționată de recurent la 02 ianuarie 2017, fapt confirmat prin avizul de recepție nr. DS3805032693AS (vol.1, f.d.215), iar cererea de recurs a fost depusă la data de 13 februarie 2017, fapt confirmat prin amprenta sigiliului aplicată pe cererea de recurs (vol.2, f.d.2-7), prin urmare calea de atac a fost exercitată în termen.

Alegațiile invocate în recurs precum că, instanțele inferioare au interpretat eronat dispozițiile Hotărîrii de Guvern nr. 426 din 26 aprilie 2004 privind aprobarea Modulului de calculare a salariului mediu, deoarece toate plățile solicitate de reclamant au fost incluse în salariul mediu lunar solicitat în cererea de chemare în judecată anterior pentru aceeași perioadă de la 28 noiembrie 2013 pînă la 22 iunie 2015, însă modificarea pretențiilor nu schimbă natura acestora, nu pot fi reținute, deoarece achitățile pretinse de reclamant în speță constituie plăți în sensul pct.4 din Hotărîrea Guvernului nr. 426 din 26 aprilie 2004 care nu fac parte din salariul mediu lunar.

Nu pot fi reținute și cele invocate în recurs precum că, pîrîtul nu a prezentat probe cu privire la faptul că plățile compensatorii cerute din nou nu au intrat în suma încasată prin hotărîrea Judecătorei Vulcănești din 10 iunie 2015, deoarece sunt declarative și nu au suport probator. Mai mult, prin hotărîrea respectivă, s-a încasat salariul pentru absența forțată de la muncă, dar nu și indemnizațiile pentru concediul nefolosit în perioada vizată în actul judecătoresc de dispoziție.

Cu referire la faptul că hotărîrea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale, instanța de recurs menționează că acțiunea a fost examinată cu respectarea competenței teritoriale, deoarece salariul constituie un „bun” în sensul jurisprudenței

CEDO, iar revendicarea bunurilor poate fi intentată și în instanța de la sediul reclamantului, or potrivit art. 39 alin. (7) din Codul de procedură civilă, acțiunile ce țin de restabilirea în dreptul la muncă, la pensie, la locuință, de revendicare a bunurilor sau a valorii lor, de reparare a prejudiciului cauzat prin condamnare ilegală, tragere ilegală la răspundere penală, prin aplicare ilegală a măsurii preventive sub forma arestului preventiv sau sub forma impunerii angajamentului scris de a nu părăsi localitatea ori prin aplicarea ilegală a sancțiunii administrative a arestului pot fi intentate și în oricare dintre sediile instanței de la domiciliul reclamantului.

Prin urmare, instanțele inferioare au elucidat toate circumstanțele importante ale pricinii, acestea fiind examinate prin prisma art. 130 din Codul de procedură civilă, în raport cu dispozițiile art.118 și art.119 din aceeași lege, dând o apreciere justă acestora.

Astfel, instanța de recurs notează că, reprezentantul recurentului nu a invocat niciun argument plauzibil în vederea ilegalității deciziei instanței de apel.

În acest sens, completul reamintește prin prisma jurisprudenței CEDO, fosta Comisie a arătat că „... art. 6 §1 al Convenției, nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes” (*cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995*).

Completul concluzionează că, din conținutul cererii de recurs nu rezultă existența unuia din temeiurile legale de recurs, deoarece recursul devoluează exclusiv circumstanțe de drept a pricinii.

Din considerentele menționate și având în vedere faptul, că instanțele inferioare au examinat pricina sub toate aspectele, au verificat și au apreciat corect probele prezentate, iar argumentele invocate în recurs nu se încadrează în temeiurile prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de reprezentantul SRL „Moldovatransgaz”, Elena Danilova, în baza art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 433 lit. a) și art. 440 din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de reprezentantul SRL „Moldovatransgaz”, Elena Danilova, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Tamara Chișca-Doneva

Ion Druță